

ಮುಸ್ತಿ

ಶಿಲುಬೆ ಮತ್ತು ನಭೆ

“ದೇವರು ಸ್ವರಕ್ತದಿಂದ ಹಂಹಾದಿಸಿಕೊಂಡ ನಭೆಯನ್ನು ಜಲಹಾಳನುವರುತ್ತಾಗಿ ಹಲಿಖದ್ವಾರೆನು ನಿಷ್ಪಾನ್ತೇ ಅ ಹಿಂಡಿನಿಜ್ಞ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಇಟ್ಟರುವದಲಿಂದ ನಿಷ್ಪಾನ್ತಿತಯಾದಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲಾ ಹಿಂಡಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇಟ್ಟಿಲಿಕೆಯಾಗಿಲ್” (ಅರ್ಥಾತ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾರಣ 20:28).

ಹಾಜರಾಗಿ ಶ್ರಾಯಿಸ್ತಿತ್ತದ ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ತಪ್ಪದ ಬಗ್ಗೆ ಜಲಚಿತವುಳ್ಳ ಚರ್ಚು, “ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲದೆ ಕ್ರಿಸ್ತನು, ಕ್ರಿಸ್ತನಿಲ್ಲದ ಶಿಲುಬೆಯಂತೆ ಹಾಹಿಗೆಂತನ್ನು ರಚಿಸಲು ಬಲವಿಲ್ಲದವನಾಗಿಯನು” ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂಡ್ರಿಧರೂ, ಸುವಾಂತರೆಯ ಶುಭ ಸಮಾಜಾರಪು, ಕ್ರಿಸ್ತನು, ದೇವರ ಅಭಿಷಿಕ್ತನು, ದೇವತ್ವದ ಏರಡನೆಯ ಸದಸ್ಯನು, ನಷ್ಟಿ ಹಾಜರಿಗಾಗಿ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ದೈಹಿಕ ಜೀವವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವು (1 ಕೊಲಿಂಡ 15:3). ಕ್ರಿಸ್ತನು ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲದವನಾಗಿರಿಲಲ್ಲ ಮತ್ತು ಶಿಲುಬೆಯ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಲ್ಲದ್ದು ಆಗಿರಲ್ಲ - ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಮನುಷ್ಯನು, ಹಾಹಿಯ ನಿರಳೆಯ ಇಲ್ಲದವನು ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲ!

ಬ್ಯಾಬಿಲ ಕಥೆಯ ಹ್ಯಾದಯವು ಮನುಷ್ಯನಿಗಾಗಿ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ದೇವರ ಕುಮಾರನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಯಜ್ಞವಾಗಿದೆ. ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಪರದೆಯ ಕಲ್ಪಾಲಯ ರಾಜರಕ್ತದಿಂದ ಕೆಂಹಾದ ಬಳ್ಳಿ ಬಳಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಹಜೇ ಒಂಬಡಿಕೆಯ ಪುಟಗಳ ಅದರ ಪ್ರವಾದಿಕ ಮನುಷ್ಯನಿಗಳಿಂದಿಗೆ, ಮತ್ತು ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಪುಟಗಳ, ಅದರ ಬಿತ್ತಿಹಾಸಿಕ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಾಂದಿಗೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ರಕ್ತದಿಂದ ಜಿನುಗುಷ್ಟಿತ್ತೇ. ಯೇಸುವಿನ ಕೊನೆಯ ಮಾರು ದಿನಗಳ ದಾಖಲೆಯು ನಾಲ್ಕು ಸುವಾರು ಒದನೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಹೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಬ್ಲಿ. ಥಿಯನ್ಸ್ನೋ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಯೇಸುವಿನ ಬಹಿರಂಗ ಸೇವೆಯ ಮಾರುವರೆ ಪರಂಗಳ ಆತನ ಮರಣದ ಹಾಗೆ ದೊಡ್ಡ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಸುವಾರೆಗಳು 8,400 ಪುಟಗಳ ಉದ್ದ್ವದ ಒಂದು ಗ್ರಂಥವಾಗುತ್ತಿತ್ತು¹ ಆರ್. ಎ. ಬೋಲು ಎಂಬವರು ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವ 53 ವರ್ಜನಗಳಲ್ಲ 1 ವರ್ಜನವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮರಣಕ್ಕೆ ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.²

ಜಗತ್ತು ಕಳೆಯಲ್ಪಡುವ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಶಿಲುಬೆಯ ಕೂಡಿಸುವ ಜಿನ್ಯೆಯಾಗಿದೆ.

ಹಲಿಶುದ್ದ ಬರಹಗಳೊಳಗಿಂದ ಶಿಲುಬೆಯ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ಜೀವಾಲು ದಪ್ಪವಾದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಟೊಳಿಕ್ಕಾದ ದಿಖ್ತಿಯಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಹಾಡಕ್ಕಾಗಿ ದೈವಿಯ ಯಜ್ಞದ ಅಹಂಕಾರ ಮತ್ತು ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಯಜ್ಞವಾದಾರನ ಪುನರುತ್ತಾನ ಇವುಗಳ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ರುಪುದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಒಂದೇ ಕೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ.

ಹಾಡದ ಮತ್ತು ಹಾಗಿಗೆ, ಅಹಂಕಾರದ ಮತ್ತು ದೈವತ್ವವಿಲ್ಲದ, ವಿಭಜನೆಯ ಮತ್ತು ಶ್ರಮೆಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶಿಲುಬೆಯ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಅದು ಜಗತ್ತಿನ ಅಂತಿಮ ನಮಸ್ಕಾರದ ದೈವಿಕ ಘಾಯಿಕ್ಕಿತ್ವವಾಗಿದೆ. “ಶಿಲುಬೆಯ ಬಿಂಬಿಯಾದ ಮಾತ್ರ ನಾಜನಿಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯವರಲ್ಗೆ ಹುಷ್ಟ ಮಾತಾಗಿದೆ, ರಕ್ಷಣೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯವರ ನಮಗಾದರೋ ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ” (1 ಕೆಲಿಂಥ 1:18) ಎಂದು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟದೆ. “ಆತನು ನಷ್ಟ ಹಾಡಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವ ಯಜ್ಞವಾಗಿದ್ದಾನೆ; ನಷ್ಟ ಹಾಡಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ನಮಸ್ತ ಲೋಕದ ಹಾಡಗಳನ್ನು ಸಹ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ” (1 ಯೋಹಾನ 2:2) ಎಂದೂ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟದೆ.

ಅತ್ಯಿಕ ಅಹಸ್ವರ್ದದ ಕೂಗಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲ, ದೇವರಿಂದ ದೂರ ಹೊಳೆವದರ ಹಾಗೂ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಬಕ್ಕತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಿರುವದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿಲುಬೆಯ ನಂಧಾರಾನಿಂದ ಮತ್ತು ನಂಧಾನಿದ ದೇವರ ನಾಥನಿವಾಗಿರುವದು. “ಆತನು ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ನುಲಿಸಿದ ರಕ್ತದಿಂದ ತಾನು ನಮಾಧಾನವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ಭೂಬರಲೋಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ನಮಸ್ತಪನ್ನು ಆತನ ಮೂಲಕ ತನಗೆ ನಂಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಲೂ ನಿಷ್ಪಾತ್ ಮಾಡಿದನು” (ಕೆಲಿಂಥ 1:20) ಎಂದು ಹೊಲನು ಬರೆದನು. “ನಿಷ್ಟನ್ನು ನಷ್ಟನ್ನು ಒಂದುಮಾಡಿದವನಾದ ಆತನೇ ನಮಗೆ ನಮಾಧಾನ ಕರ್ತೃವಾಗಿದ್ದಾನೆ, ... ಇದ್ದ ದೈವಿಕವನ್ನು ತನ್ನ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಕೊಂಡು ಆ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೂಲಕ ಉಭಯರನ್ನು ಒಂದೇ ದೇಹದಂತಾಗ ಮಾಡಿ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ನಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು ಎಫೆನ 2:14-16 ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಅತ್ಯಿಕ ಹಸಿವೆ, ಬಡತನ ಮತ್ತು ನಿರಾಶೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವಾಗೂ, ದೇವರ ವಿವೋಜನಾ ಬದಗಿನುಬಿಕೆಗಳು, ನೀತಿಯ ಬ್ರಹ್ಮಾಯಣಗಳ ಶಿಲುಬೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲ ಉಜಿತವಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಡುವವು, “ಆದರೆ ನಾವು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ ಕೈನ್ಯನನ್ನು ತಂಗಿನುಪಡೆವು” ಎಂದು ಹೊಲನು ಹೇಳಿದನು. ಅವನು ಮುಂದೆ ಹೊಗಿ ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ ಕೈನ್ಯನು, “ನಮಗೆ ದೇವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಜ್ಞಾನಪೂರ್ವ ನೀತಿ ಶುದ್ಧಿಕರಣ ವಿವೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣನೂ ಆದನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (1 ಕೆಲಿಂಥ 1:23, 30).

ವಿವಾದವಿಲ್ಲದೇ, ಹಲಿಶುದ್ದಾತ್ಮನು ಕೈನ್ಯನ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಜಂಡಿನಂತೆ, ಜೀವಾಲನ ಕೇಂದ್ರ ನಂದೇಜದಂತೆ ಜಂಡಿನಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ.

ವಿವೋಜನೆಯನ್ನು ತುಲಿತ ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ನತ್ಯಗಳಿಂದಿಗೆ ಶಿಲುಬೆಯ ನಬಿಶ್ವತೆಯ ಕಾರಣಿಂದ, ಒಬ್ಬನು ನಭೆಯ ಶಿಲುಬೆಯಿಂದ ಒಂದು ಬುಗ್ಗೆಯಿಂದ ತ್ವವಾಹದಂತೆ, ನೂರ್ಯಾನಿಂದ ಗುಣಪಡಿಸುವ ಕಿರಣಗಳಂತೆ ಹಲಯುವುದಿಂದ ನಿಲಿಷ್ಟಿನುತ್ತಾನೆ. ಹೊನ ಬಡಂಬಡಿಕೆಯ ಜಾಗರೂಕತೆಯ ಓದುವಿಕೆಯ ಇದು ಹೀಗಿರುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಕೈನ್ಯನಿಲ್ಲದ ಕೈನ್ಯಪ್ಪವು ಇರಲಾರದು; ಇಲ್ಲವೇ, ದೇಹವಿಲ್ಲದ ಶಿರಸ್ಸಿನಂತೆ ಶಿರಸ್ಸು ಇಲ್ಲದ ದೇಹದಂತೆ ನಭೆಯಲ್ಲದ ಕೈನ್ಯಪ್ಪವೂ ಇರಲಾರದು. ಹೊನ ಬಡಂಬಡಿಕೆಯ ಆಕರ್ಷಣಕ ಬಿಂಬಿಪ್ಪ, ಶಿಲುಬೆ ಮತ್ತು ನಭೆಯ ನಿಕಟವಾಗಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ತೂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ತಪ್ಪಿಹೊಂದ ಮಾನವರೆಗೆ ಕೃಪೆಯ ದೇವರ ಆಜಕೆಯಿಂತೆ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದುಗೂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟದೆ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ.

ಭಾಲೋಕದ ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗರೆಗಿಂದ, ಶಿಲುಬೆಯಂದ ಒಂದು ನೂತನ ಕುಟುಂಬವನ್ನು - ಕ್ರಿಸ್ತನಾಲ್ಕು ಒಂದು ದೇಹವನ್ನು - ತನ್ನ ಅಯ್ಯಿಕೊಂಡ ಜನಾಂಗವಾಗಿ ದೇವರು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರುವೋಣ: ಸಭೆಯು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹೇಗೆ ನಂಬಂಧಿಸಿರುತ್ತದೆ? ಶಿಲುಬೆಗೂ ಮತ್ತು ಸಭೆಗೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂಡು ಯಾವ ನಂಬಂದ ಬಿರುತ್ತದೆ? ಶಿಲುಬೆಯು ಸಭೆಗಾಗಿ ಏನನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ?

ಅಡರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ

ಮೌದಲನೆಯದಾಗಿ, ಶಿಲುಬೆಯು ಸಭೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಪಗಳ ವಿಚೋಜನೆಯ ಮೂಖಾಂತರ ಸಭೆಯು ಅಂದಿಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಲುಬೆಯು ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಸಭೆಯೂ ಇರಲಾರದು.

ಒಬ್ಬ ಘೃತ್ಯಾಯ ವಿಧೇಯ ಬಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ತನ್ನ ರಕ್ತಕನಂತೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ಕುಮಾರನಂತೆ ಅಂತರಕೆಂಡವಾಗ, ಅವನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹಾಪಗಳಿಂದ ತೊಳೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ (ಅಪ್ಲೋನ್‌ಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳು 22:16). ಆ ತೊಳೆಯಿಬಿಕೆಯ ಮೂಖಾಂತರ, ಅವನು ವಿಚೋಜಿತರ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು “ಸಭೆ” ಎಂದು ಕರೆಯುವ ರಕ್ತಿನಲ್ಪಟ್ಟವರ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಕೊಡಿನಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ, ತನ್ನ ರಕ್ತದಿಂದ ಯೀಂನುವು ಸಭೆಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡರ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಲನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. “ದೇವರು ಸ್ವರಕ್ತದಿಂದ ನಂಹಾದಿಸಿಕೊಂಡ ಸಭೆಯನ್ನು ಪಲಹಾಲನುವದಕ್ಕಾಗಿ ಪಲಿಶುದ್ದಾಡ್ಯತ್ವನು ನಮ್ಮುತ್ತೇ ಆ ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಾತ್ ರಾಗಿ ಇಟ್ಟರುವದಲಿಂದ ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲಾ ಹಿಂಡಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಎಜ್ಜಲಿಕೆಯಾಗಿಲ್ಲ” (ಅಪ್ಲೋನ್‌ಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳು 20:28) ಎಂದು ಎಫೆನ್‌ಹಿಲಿಯಲಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಸ್ವಾಷಧಾಗಿ, ಸಭೆಗಾಗಿ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಯೀಂನುವು ಮರಣಹೊಂದಿದನು, “ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಹ ಸಭೆಯನ್ನು ತ್ರೀತಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಒಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟನು” (ಎಥನ 5:25) ಎಂದು ಹೊಲನು ಹೇಳಿದನು. ಯೀಂನುವಿನ ಮರಣದ ಉದ್ದೇಶವು ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಅನೇನ್ಯಾನ್ಯಾರೆಯಲ್ಲ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವ ಹುದು “ಹೊರಗೆ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟು” ಮತ್ತು ಅತನ ಅತಿಕ ಕಾಯಿಕ್ಕೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಜನರನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯೀಂನುವು “ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಹಲ ಅಧರ್ಮದಿಂದ ವಿಚೋಜಿಸುವದಕ್ಕೂ ನತ್ತಿಯಿಗಳಲ್ಲ ಆಸಕ್ತರಾದ ಸ್ಥಿರೀಯ ಜನರನ್ನು ತನಗಾಗಿ ಪಲಿಶುದ್ದ ಮಾಡುವದಕ್ಕೂ ನಮಗೊಂಡು ತನ್ನನ್ನು ಒಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟನು” (ಆತ 2:14) ಎಂದು ಹೊಲನು ತೀರುಸಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ದಕ್ಷಿಣ ಅರ್ಕನ್ನಾನ್ವಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನುವಾತಾ ಶಾಂತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ನಾನು ತೆನಂಗ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಅನಾಮಾನ್ಯವಾದ, ಮನಮುಷ್ಯವ ಕಢೆಯಾಂದಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ನನ್ನ ಬಳಗೆ ಬಂದಳು. ಆಕೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಜಿಕ್ಕು ಬಾಲಕಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ, ಪೆರ್ಕ್ವಾನದ ಡಲ್ಲಾನದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಂಭಬಿಸಿದ ಒಂದು ಘಟನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಕುಟುಂಬವು ಅರಿಯಾಗಿ ವಾಹನ ನಂಜಾರಬಿದ್ದ ಹೆದ್ದಾಲಯ ಬಳಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿತ್ತು, ಅವರ ಅಂಗಳವು ಹೊರಗೆ ಆಡಲು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜಿಕ್ಕು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಒದಗಿಸಿತ್ತು, ಒಂದು ದಿನ ನಾಯಂಕಾಲ, ಆಕೆ ಮತ್ತು ನೆರೆಯ ಕಲಪು ಜಿಕ್ಕು ಮಕ್ಕಳ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಜಂಡಿಸಾಟ ಅಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಜಂಡು ಯಾವ ರೀತಿಯದಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದರ ಜ್ಞಾಪಕವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆಕೆ ಹೇಳಿದಳು, ಆದರೆ ಅದು ಆಕೆಯಂದ ಅದು ತುಳಿದು ಹೆದ್ದಾಲಯೋಳಿಗೆ ಉರ್ಯಾ ಹೊಲಯತ್ತು. ಯೋಜನೆ ಮಾಡದೇ, ಆಕೆ ಅದರ

ಹಿಂದೆ ಉಡಿಹೊದಳು. ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ಭಾಗ್ಯಾತ್ಮರುವಂತೆ ಹೆದ್ದಾಲಿಯಲ್ಲ ಹೇಗೆಹಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ನೋಡಿ ಭಯಾನಕತೆಯಂದ ಸ್ಥಂಭಳಬೂತಜಾದಳು. ಆಕೆಯ ಅಣ್ಣಿ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದವನು, ಆಕೆ ಹೆದ್ದಾಲಿಯ ಮೇಲೆ ಉಡುತ್ತಿರುವದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಪ್ರತ್ಯು ಬರುತ್ತಿರುವದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಖಂಜಿನಂತೆ ಆಕೆಯ ಹಿಂದೆ ಅವನು ಉಡಿದನು, ನುರ್ಜಿತಪಾರಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ತರಲು ಯೋಜಿಸಿದನು. ಅವನು ಪ್ರತ್ಯಿನಿಧಿ ಎದುರಿಗೆ ಉಡಿದನು. ಆಕೆಯನ್ನು ದಾಲಿ ಜಟ್ಟಿ ಅಂತೆ ತಳ್ಳುದನು. ಅವನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜೀವವನ್ನು ಗಂಡಾಂತರಕ್ಕಿಷ್ಟ ಆಕೆಯನ್ನು ಮರಣದಿಂದ ಕಾಹಾಡಿದನು. ಆ ಅಲ್ಲ ಸಮಯವು ತನ್ನ ಜಿಕ್ಕು ತಂಗಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಆ ಬಾಲಕನಿಗೆ ನಾಕಾಗಿತ್ತು, ಅದೆ ಅವನಿಗೆ ತನನ್ನ ತಾನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಕ್ಕೆ ನಾಕಷ್ಟು ಸಮಯಿರಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯು ಅವನ ಮೇಲೆ ಹಾಯ್ದು ಹೋಗಿ, ಅವನನ್ನು ತಕ್ಷಣಚೇ ಹೊಂದು ಹಾಕಿತ್ತು.

ಆ ಯಾರ್ಥಿಕನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಕ್ ಜ್ಞಾಪಕವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆ ಮಹಿಳೆ ಹೇಳಿದಳು, ಅದರೆ ಜಡವಿಲ್ಲದ ತನ್ನ ಸಹೋದರನ ದೇಹವು ಹೆದ್ದಾಲಿಯ ಮೀಣಂದ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ತರಲ್ಪಟ್ಟ ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ, ಅಂಬುಲೆನ್ಸ್ ಬಂದು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಹೊಂಡು ಹೊಂಗುವವರೆ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟದನ್ನು ಆಕೆ ಜ್ಞಾಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಆಕೆ ಆಶವಾದ ಅರ್ಥದಿಂದ ಮತ್ತು ಅತಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಮೆಜ್ಜಿಕೆಯ ಮಾತ್ರಗಳಿಂದ, “ನನ್ನ ಅಣ್ಣಿ ನನಗಾಗಿ ನತ್ತನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಆಕೆ ಒಬ್ಬ ನಂಜಿಗೆ ತೈನ್ಯಾಳ ಆದರೆ ನಭಯಲ್ಲ ಇಂದು ಆಕೆಯ ಜೀವನ ಮತ್ತು ನೆಲವಾಗಿ ಅವಕಾಶವು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಆಕೆಯ ಸಹೋದರನ ತ್ಯಾಗದಿಂದ ಸ್ವಾಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಅದೇ ಲೀತಿಯ ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಎಷ್ಟೇ ಅಂಶವಾದ ಲೀತಿಯಲ್ಲ, ನಭಯ ಯೆನುವಿನ ಯಜ್ಞದಿಂದ ಜೀವವನ್ನು ಹಡಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅತನೆ ಮರಣವು ಜೀವದಲ್ಲ ಪ್ರವೇಶಿಸುವದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿರುವದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮುಂದುವರದ ಜೀವನದ ಮೂಲಕ್ಕೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ; ಅತನೆ ಮರಣವು ನಮಗೆ ಶೂಯ್ಯಿತ್ತ ಯಜ್ಞವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಹಾಗರ್ಜಗಾಗಿ ಕ್ಷಮಾಪಣೆಯ ನಾಥನವಾಗಿದೆ, ಯೆನಪುವು ಈ ಲೋಕ ದೋಷಗೆ ಬಂದನು, ದೇವ - ಮಾನವನಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮರ್ದುರಳ್ಳ ನಡೆದಾಡಿದನು, ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮರಣದಿಂದ ತನಗಾಗಿ, “ದೇವರ ಸ್ವತ್ತಿಯ ಪ್ರಜೆಯನ್ನಾಗಿ” ಕಂಡುಹೊಂಡನು (1 ಹೆಚ್ 2:9). ನಭಯ ಇಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಗಾರೆಯಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದಲ್ಲ; ಅದು ರಕ್ತದಿಂದ ಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ ಜನಾಂಗವಾಗಿದೆ.

ತೀಸ್ತನ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ನಾವು ಮಾರು ಲೀತಿಯಲ್ಲ ಉತ್ತರ ಹೊಡುತ್ತೇವೆ: ಮೊದಲನೆಯದು, ತೀಸ್ತನು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮೆಜ್ಜಿಕೆಯಿಂದ ಶಿಲಬೆಯನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಸ್ವತ್ಯಜಿತಯಿಂದ ಬಿಂಬಿತರು ತೀಸ್ತನ ಕೃಪೆಯ ವರಕ್ಕಾಗಿ ಆನಂದ ಹಡುತ್ತಾರೆ! ಹರಲೋಕದ ಮಹಿಮೆ ಯಿಂದ ತೀಸ್ತನು ಬಿಶ್ವಯೆವಂತನಾಗಿದ್ದನು: ಆದಾಗ್ಯಾ ನಮ್ಮ ನಿಖಿತವಾಗಿ, ಹರಲೋಕ ವನ್ನು ಜಡುವದಲಿಂದ ಹಾಗೂ ಮನುಷ್ಯನಾಗುವದಲಿಂದ ಅತನು ಬಡವನಾದನು; ಅತನೆ ಬಡತನದಿಂದ ನಾವು ಅತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬಿಂಬಿಯೆವಂತರಾಗಬೇಕೆಂದು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದನು (2 ಕೌಲಿಂಥ 8:9). ಏರಡನೆಯದಾಗಿ, ಅತನೆ ಮರಣವನ್ನು ನಮ್ಮದಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬದಲಿಂದ ನಾವು ಶ್ರಾವಿತಿಯನ್ತಹದ್ದು, ನಿಜವಾದ ಮೆಜ್ಜಿಕೆಯ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮೆಜ್ಜಿಕೆಯನ್ನು ತೈಲೆಂಟಿನುತ್ತದೆ. ನಂಜಕೆ ಮತ್ತು ತೀಸ್ತನಿಗೆ ಬಿಧೇಯತೆಯಿಂದ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳಲ್ಲ ಅತನೆ ಮರಣದ ಲಾಭಗಳನ್ನು ನಾವು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇವೆ (ರೈಲಮಾತ್ರರ 6:1-4). ಅತನು ಎಲ್ಲಿಗಾಗಿ ಮರಣಹೊಂದಿದನು (ಅಜ್ಯಾಯ 2:9),

ಆದರೆ ಆತನಿಗೆ ಬಿಧೀಯರಾಗುವವರು ಮಾತ್ರವೇ ಆತನ ಮರಣದ ಲಾಭಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುವುದೇ (ಅಪ್ರಯ 5:8, 9). ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ನಾವು ಆತನ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಅರ್ಥನ್ನು ಸೇವೆಯಿಂದ ಉತ್ತರ ಕೋಡಬೇಕು (1 ಕೊಲಂಥ 15:58). ನಾವು ತೀಸುನಿಗೆ ನಾಾಗೆಯಿಂದ ಕಾಳ್ಜಿರಜಿನ ವರೆಗೆ - ದೇಹ, ಶ್ರಾವಣ ಮತ್ತು ಆತ್ಮದಿಂದ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ (1 ಕೊಲಂಥ 6:19, 20). ಅದರಂತೆ, ಈಗ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವೃವಹಾರವು ಆತನು ರಾಹಿಸುವ ಮತ್ತು ಅನಂದಗೊಳ್ಳುವ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವದಾಗಿದೆ.

ಅಧಿಕಾರ ಪುಣಿಕರಿನಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ

ಎರಡನೆಯದು, ಶಿಲುಬೆಯು ಸರ್ತತವಾಗಿ ಸಭೆಯನ್ನು ಶುದ್ಧಿಕರಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವರ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಮುಖಾಂತರ ಅದರ ಶುದ್ಧಿಕರಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯು ಅನುದಿನವೂ ಹಲಯುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಭೌತಿಕ ದೇಹಗಳ ರಕ್ತಪು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಲಹಡಿಸುತ್ತ ಮತ್ತು ಶುದ್ಧಿಕರಿಸುತ್ತ ನಿಷ್ಠಾಯಾಗಿ ಜಾಲನವರಂತೆ, ಯೋಸುವಿನ ಅಮೂಲ್ಯ ರಕ್ತಪು ಜಿವ ಕಾಹಾಡುವ ಬಲದೊಂದಿಗೆ ಆತನ ಜನರೋಳಗೆ ಹಲಯುತ್ತದೆ.

ನಾವು ರಕ್ತಿನಲ್ಪಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಇರವುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ರಕ್ತಿನಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿ ಇರುವ ಅಗತ್ಯತೆಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಹಾಹಿಯು, ತೀಸುನ ನುವಾ ತೇಗೆ ತನ್ನ ಬಿಧೀಯರೆಯ ಮುಖಾಂತರ, ಆತನ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ತೊಳಿಯಲ್ಪಡುವಾಗ, ಮತ್ತು ದೃಷಿಕ ಕೃಪೆಯಿಂದ ತೀಸುನಲ್ಲಿ ಇಡಲ್ಪಬ್ಬಾಗ, ಸಭೆಯು ಸೃಷ್ಟಿನಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ತೀಸುನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತೀದಿನ ನಡೆಯುವಾಗ ರಕ್ತದಿಂದ ಸರ್ತತವೂ ಶುದ್ಧಿಕರಿನಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. “ಆದರೆ ಆತನು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೇ ನಾವು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ ನಾವು ಒಬ್ಬರ ಸಂಗಡಲೊಬ್ಬರ ಅನೇನ್ಯಾನ್ಯತೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತು ಆತನ ಕುಮಾರನಾದ ಯೋಸುವಿನ ರಕ್ತಪು ಸರ್ಕಲ ಹಾಪವನ್ನು ನಿವಾರಣಮಾಡಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಶುದ್ಧಿಸುತ್ತದೆ” (1 ಯೋಹಾನ 1:7). ಯೋಹಾನನು “ಶುದ್ಧಿಸುತ್ತದೆ” ಎಂಬುದನ್ನು ಗ್ರಿಕ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪರ್ವಮಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಒಂದು ಸರ್ತತವಾದ, ನಿದೀಂಷಣವಾಗಿ ಇರುವ, ಶುದ್ಧಿಕರಿಸುವ ಇಂದಿನ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರುವದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಶಿಲುಬೆಯು ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ,
ಸಭೆಯೂ ಇರುತ್ತಿರಿಲ್ಲ.

ತೀಸುನ ಪ್ರತಿದಿನ ಕಡಿಮೆ ಹಾಪಮಾಡಲು ಹುಡುಕುತ್ತ ತೀಸುನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದರೂ ಅವನು ಹಲಹೂಡ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿರಲಾರನು. ಅವನು ತಟ್ಟಿಲ್ಲದವನಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವನು ದೇಹಾಳಿಲ್ಲದವನಾಗಿರಬೇಕು. ಹಾಹಿಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಾಪದ ಇರುವಿಕೆಯ ತೀಸುನ ರಕ್ತದ ಮುಖಾಂತರ ರಕ್ಷಣೆಯ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ದೇಹ ಭಕ್ತರ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿಯ ಹಾಪವು ಅವನು ಇಲ್ಲವೇ ಅವಳ ತೀಸುನ ರಕ್ತದಿಂದ ರಕ್ತಿನಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮಾಪಣಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅಗತ್ಯತೆಯು ಎಂದಿಗೂ ಮುಂದು ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಮತ್ತು ಜೀಕೃಪಲಿದ್ದಾಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ಬ್ಯಾಸಿಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಓಡಿಸುವದನ್ನು

ಕಾರ್ಯವದನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಕುತ್ತಾಹಲಕಾಲಯಾದದ್ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಹೊನ ಕಲೆಯನ್ನು ಹೊಂಡಿಕೊಳ್ಳುವಳ್ಳ ಅವರು ಎರಡು ಶ್ರಾಧಭಿಕು ನಮಸ್ಯೇಗಳನ್ನು ಎದುಲಿಸಿದರು: ಬೃಹಿತಲ್ಲನ್ನು ಎಜಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸಿಳ್ಳಿಸುವುದು. “ನೀವು ಹೆಡಲನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿಂದ ಬೃಹಿಸಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವುದು ಇಲ್ಲವೇ ಜಡ್ಣಹೋಗುವುದು” ಎಂದು ಒಂದು ಮಗುವು ಹೇಳಿದಂತಿದೆ. ಹೊದಲನೆಯ ಕೆಲನ ಅವರಿಗೆ ನುಲಭವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಸೀರಿನ ಮೇಲೆಯವುದು, ಹೆಡಾನ ಮೇಲೆ ಕಾಳಾಡುವುದು, ಮತ್ತು ತಕ್ಷಣವೇ ಮುಂದೂಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು, ಎರಡನೆಯ ಕಾರ್ಯವು ಭಯಹಡಿಸುವ ಭಾಗ. ಬೃಹಿತಲ್ಲ ನೇರವಾಗಿರುವದಕ್ಕಾಗಿ ನಾಕಷ್ಟು ಪೇಗಿದಿಂದ ಜಾನಲ್ಪೂಡುವುದು. ಈ ಎರಡನೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೋಡುಹೋಗುವುದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಜೀಳುವಳಿ ಚಲಣಾಮಹೋಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಸವಾರನು ಗಾಯಿನೋಳ್ಳಬಹುದು.

ಬೃಹಿತಲ್ಲನ್ನು ಸವಾಲ ಮಾಡಲು ಕಾರ್ಯವಂತೆ, ರಕ್ಷಣೆಯ ಎರಡು ಅಯಾಮಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವಂತೆ ದೃಷ್ಟಿನಲ್ಪೂಡಬಹುದು: ಹಾಹಿಯು ಹೊದಲು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ನಲಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಷದ್ದು ಮತ್ತು ಆಮೇಲೆ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ನಲಿಯಾಗಿ ಇರತಕ್ಷದ್ದು. ನಲಿಯಾಗುವುದು ಅಗ್ರವಾದದ್ವಾಗಿದೆ, ಅದರೆ ಅದು ಶ್ರಾರಂಭ ಮಾತ್ರ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಹಾಹಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಅದೇ ನಮಸ್ಯೇಯು - ಅವನ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯ ಹಾಹದ ಕಲೆಯು - ಅವನು ನರತವಾಗಿ ಶುದ್ಧಿಕರಿಸಲ್ಪೂಡಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಕೈನ್ಯನಾದ ಮೇಲೆಯು ಅವನನ್ನು ಲಂಡಿಸುವ ನಮಸ್ಯೇಯಾಗುತ್ತದೆ (ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳ 8:22). ಅವನು ಕೈನ್ಯನಾಗುವ ಹೆಬಲು ತನ್ನ ಹಾಹಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಣಲ್ಪೂಡುವ ಅಗತ್ಯತೆಯಿಂದುವನಾದರೆ, ಅವನು ಕೈನ್ಯನಾದ ಮೇಲೆಯೂ ತನ್ನ ಹಾಹಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಣೆಯ ಅಗತ್ಯತೆಯಿಂದುವನಾಗಿರುವನಲ್ಲವೇ?

ಕೈನ್ಯನು “ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ” ಹರೆಗೆ ರಕ್ಷಣಲ್ಪೂಡುವನಾಗಿ ಉಳಿಯುವನು. ಅಪ್ರೋನ್ತಲನಾದ ಯೋಹಾನನ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು ಎರಡು ಆಶ್ರಿತ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದು, ಅದು ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಯೇಸುವನ್ನು ನರಭವದಲಿಂದ ಶ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು: “ಆತನು ನಮ್ಮ ಹಾಹಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವ ಯಜ್ಞವಾಗಿದ್ದಾನೆ; ನಮ್ಮ ಹಾಹಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನಮಸ್ತ ಲೋಕದ ಹಾಹಗಳನ್ನು ನಹ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ” (1 ಯೋಹಾನ 2:2). ಸ್ವಾಧಾರಿ, ನಾವು ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ನಂಷಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆವು (ಎಥನ 2:8, 9). ನಾವು ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವಿಧೇಯತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಆತಸಿಗೆ ನಾವು ಉತ್ತರಕೆಳಬ್ಬರೆ, ಯೇಸುವ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಣೆಯನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವನೆಂದು ನಾವು ಆತನಲ್ಲಿ ನಂಬಿತಕ್ಷದ್ದು. ನೋಡುವದಲಿಂದಲ್ಲ, ಅದರೆ ನಂಜಕೆಯಿಂದ ನಡೆಯಲಿ (2 ಹೋಲಿಂಥ 5:7).

ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು ಆತನ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಶ್ರಾಮಾಣಿಕರೆಯಿಂದ ಮಾಡುವದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತದೆ. “ದೇವರ ಮೇಲಣ ಶ್ರೀತೆ ವಿನಂದರೆ ಆತನ ಆಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಕೈನ್ಯಾಂಡು ನಡೆಯುವದೆ ...” (1 ಯೋಹಾನ 5:3); “ಆತನನ್ನು ಬಲ್ಲಿನೆಂದು ಹೇಳ ಆತನ ಆಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಕೈನ್ಯಾಳ್ಳದೆ ನಡೆಯುವದನು ನುಳ್ಳಾರಾನಾಗಿದ್ದಾನೆ: ನಕ್ಯವೆಂಬುದು ಅವನಲ್ಲ ಇಲ್ಲ: ಯಾವನಾದರೂ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೈನ್ಯಾಂಡು ನಡೆದರೆ ಅವನಲ್ಲ ನಿಜವಾಗಿ ದೇವರ ಮೇಲಣ ಶ್ರೀತೆಯ ಪರಿಶ್ರಾಣವಾಗಿದೆ” (1 ಯೋಹಾನ 2:4, 5). ಆದುದಲಿಂದ, ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು, ನಮ್ಮ ಹಾಹಗಳಿತೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಹೋಳ್ಳುವುದೆಂದು (1 ಯೋಹಾನ 1:8, 10), ದೇವರ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಹಾಹಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಹೋಳ್ಳುವುದು (1 ಯೋಹಾನ 1:9),

ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನಾಮಧ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹಾರ್ಜರ್ಚನ್ನು ತಿಳಿಪಡಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು (1 ಯೋಹಾನ 2:29) ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಅದು ಅತನು ನಡೆದಂತೆ ನಡೆಯಲು (1 ಯೋಹಾನ 2:6) ಮತ್ತು ದೇವರಿಂದ ತೇಲತ ವಾದ ಪ್ರಕಟಣೆಯನ್ನು ಹಲಿಶ್ಯಾ ಬರಹಗಳನ್ನು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುವುದು ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ (2 ಪಿಂಚಾಂ 3:16).

ಅಡರಿಂಡ ಒತ್ತಾಯೆನಿಷ್ಟ್ಟಿದ್ದ

ಮೂರನೆಯದು, ಶಿಲಾಬೀಯ ಸಭೆಯನ್ನು ಒತ್ತಾಯಹಡಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಜುರುಕುಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ನಾಬಿರಬೆಳಕೆಂದು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಬಯಸುವ ಚೈಕ್ಕಿರ್ಭಾಗಿರಲು ಮತ್ತು ನಾವು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅತನು ಬಯಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಅದು ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಿಕ ತೇರಣೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ.

ತೈನ್ಯತ್ವ ಸಿರಂತರವಾದ ಶುದ್ಧಿಕರಣವನ್ನು ಮಾತ್ರಕ್ರಿಯೆ ಅಂತರ್ಯಾದ ತೇರೆಷಣೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರಂತೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬಲದನ್ನು ಹೊಂಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಗತ್ಯಕ್ರಿಯೆ ಶೈಕ್ಷಿಕರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ತೈನ್ಯತ್ವ ಅನೇಕ ಉದಾತ್ತ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ; ದೇವರ ಕೃಷೇಯ ಬಹುಶಃ ಅತಿದೊಡ್ಡದೂ ಬಹಳವಾಗಿ ಸ್ಥಿರವಾದದ್ವಾರಾ ಅಗಿರುತ್ತದೆ. ಶಿಲಾಬೀಯ ಸಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. “ಆದರೆ ನಾನು ಭಾಬಿಯಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಲಬ್ಜ್ಯಾಗ ಎಲ್ಲರನ್ನು ನನ್ನ ಬಜಿಗೆ ಏಕೆಳೊಳ್ಳಬೇನು” (ಯೋಹಾನ 12:32) ಎಂದು ಯೇಸು ಹೇಳಿ ಅದನು. “ಕ್ರಿಸ್ತನು ಕ್ರಿತಿಯ ನಮಗೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ; ಎಲ್ಲಿಗೊಳಿಸುತ್ತರ ಒಬ್ಬನು ನತ್ತದ್ವಾರಿ ಎಲ್ಲರೂ ನತ್ತಂತಾಯಿತೆಂದ ನಿಷ್ಫಯಿಸಿಕೊಂಡೆವು. ಜೀವಿಸುವವರು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ತಮಗಾಗಿ ಜೀವಿಸದೆ ತಮಗೊಳಿಸುತ್ತರ ನತ್ತು ಎದ್ದು ಬಂದಾತಸಿಗಾಗಿ ಜೀವಿಸ ಬೇಕೆಂತಲೇ ಅತನು ಎಲ್ಲಿಗೊಳಿಸುತ್ತರ ನತ್ತನು” (2 ಕೆಲಿಂಧ 5:14, 15) ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದನು.

ಶಿಲಾಬೀಯ ದೇವರಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಬಳ್ಳಿಗೊಳಿಸುತ್ತಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ದೇಷ್ಟ ಕ್ರಿತಿ ಗಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ತೇರೆಣಿಸುತ್ತದೆ. “ದೇವರು ಮೇರಲು ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ರಿತಿಸಿದ್ದಲಿಂದ ನಾವು ಕ್ರಿತಿನುತ್ತೇವೆ” (1 ಯೋಹಾನ 4:19) ಎಂದು ಯೋಹಾನನು ಬರೆದನು. ನಾವು ಅನುದಿನವೂ ನಮಗಿರುವ ಕ್ರಿತಿಯನ್ನು ಧಾರ್ಯನಮಾಡುವಂತೆ, ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಆಳವಾಗಿ ಅತನನ್ನು ಕ್ರಿತಿನಲು ಎಳೆಯಲ್ಪಡುವೆಂದು. “ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮಗೊಳಿಸುತ್ತರ ತನ್ನ ಹೂಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಳಿಯೇ ಕ್ರಿತಿ ಇಂಥದೆಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದದೆ. ನಾವು ನಹ ನಹೋದರಿಗೊಳಿಸುತ್ತರ ನಮ್ಮ ಹೂಣಗಳನ್ನು ಹೊಡುವ ಹಂಗಿನಿಲ್ಲದ್ದೇವೆ” (1 ಯೋಹಾನ 3:16) ಎಂದೂ ಯೋಹಾನನು ಬರೆದನು, ಯೇಸುವಿನ ಜೀವನದ ಯಾವುದೇ ಪುರಾವಲೀಳ ಕರೆಯು, ನಮಗಾಗಿರುವ ಅತನ ಕ್ರಿತಿಯ ಆಳಕ್ಕಿಂತ ಮತ್ತು ನಿಷಿಡತೆಯ ನೂತನ ಹಾಗೂ ಮನಕದಾನಿನಿಂದ ಜಿತ್ತಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವುದು. ಈ ರಾಹಂಗ ಜಿಂತನೆಯ ನಮ್ಮಿಲ್ಲ ಯೇಸುವಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಬಳ್ಳಿಗೊಳಿಸುತ್ತಾಗಿ ಅದೇ ಲೆತಿಯ ಕ್ರಿತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದು: “ನಾದೆಲ್ಲರು ಮನುಕು ತೆಗೆದಿರುವ ಮುಖದಿಂದ ಕರ್ತನ ಶ್ರಭಾವವನ್ನು ದರ್ಶಣದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತೇವೋ ಎಂಬಂತೆ ದೃಷ್ಟಿನುವರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರಭಾವದಿಂದ ಅಧಿಕಶ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತ ಆ ಶ್ರಭಾವದ ಸಾರೂಪ್ಯವುಳ್ಳವರೇ ಅನ್ತರ್ಮೇಚೆ; ಇದು ದೇವರಾತ್ಮಾಗಿರುವ ಕರ್ತನ ಕೆಲನಕ್ಕನುನಾರಾವಾದದ್ದೇ” (2 ಕೆಲಿಂಧ 3:18).

ಶಿಲಾಬೀಯ ನಮ್ಮಿಳಿಗೆ ಹಾರ್ಜಕ್ಕಾಗಿ ತಿರಸ್ತಾರಿಷಿದುವದನ್ನು ಅನಹ್ಯಿಸುವದನ್ನು ತಂಜಿಸುತ್ತದೆ. ದುಷ್ಪತ್ವಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಹಾರ್ಜದ ನಾಶನಕ್ಕೆ ವಾಕಾತ್ಯಾದ ನಾಕ್ಕಿಗಳು

ಕಲ್ಪಾಲಿಯ ಶಿಲುಬೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ಗೂಳಿನದ ತಜಿಭಿಲ್ಲದ ತಗ್ಗಿ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಶಿಲುಬೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಸರಕದ ಅಗರ್ಕೃತೆಗಾಗಿ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಅಥವಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಯಾವನೂ ಹಾಹಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಅರ್ಹತೆ ಇರುವುದೆಂದು ವಾದಮಾಡುವದಿಲ್ಲ, ದೇವರ ಮನುವು ತನ್ನ ಬಿಮೋಚನೆಯು ಯೀರಣನೆಂಬಿನ ಹೊರಗೆ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ದೇವರ ಕುಮಾರನ ಭಯಂಕರವಾದ ಮರಣದಿಂದ ತರಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಎಂದೂ ಮರಿಯುವದಿಲ್ಲ. ನವರ್ತಕ್ತುನಾದ ದೇವರು ತನ್ನ ಕುಮಾರನ ಯಜ್ಞದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಹಾಹಕ್ಕಾಗಿ ಹೃಯಶ್ರಿತವನ್ನು ಒದಗಿಸಬಲ್ಲನು. ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಫಲನಯು ಪ್ರತಿಯೇಬ್ಬಿ ತ್ವಜ್ಞಿಯುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಾಹವನ್ನು ಅನಹಿಂಸಲು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ತಲಿನಲು ಒತ್ತಾಯ ಹಡಿಸುವುದು.

ಶಿಲುಬೆಯು ಯಾವ ಹಿಂಜಲಿಯಿಖಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲದೇ ನಷ್ಟನ್ನು ತೀಸುತ್ತಿರುವ ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡಲು ಹೆಚ್ಚಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೈರ್ಮಾಹಿಕನ್ನು ತೇರೆಂದ ಜೀಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅಯಾನೋಳ್ಳದ ಸೇವಾಗಿ ಬಲವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. “ಗ್ರಿಂಕಲಿಗೂ ಇತರ ಜಿನಗಳಿಗೂ ಜಾಸಿಗಳಿಗೂ ಮೂಡಲಿಗೂ ತೀಲನಬೇಕಾದ ಒಂದು ಖಣಿ ನಷ್ಟ ಮೇಲೆ ಅದೆ” (ರೋಮಾಪುರ 1:14) ಎಂದು ಹೂಲನು ಬರೆದನು. “ಆದರೆ ನಾನು ಎಂಥವನಾಗಿದ್ದೇನೋ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಂದಲೇ ಅಂಥವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನನಗುಂಬಾದ ಆತನ ಕೃಪೆಯು ನಿಷ್ಠಲವಾಗಿಲ್ಲ; ನಾನು ಅವರೆಲ್ಲಿಲಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಯಾನ ಹಷಟ್ಟಿನು. ಆದರೆ ಪ್ರಯಾನ ಹಷಟ್ಟಿನು ನಾನಲ್ಲ, ನನೆನ್ನಂದಿಗಿರುವ ದೇವರ ಕೃಪೆಯೇ” (1 ಕೋಲಂಧ 15:10) ಎಂದೂ ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ತನಗಾಗಿ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ದೇವರು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಹೂಮಾಡಿಕೊಗಿ ಅಥವಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ತ್ವಜ್ಞನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಕೈಸ್ತನೂ ತೀಸುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ತೇರೆಹೀನಲ್ಲಿಡಲಾರನು.

ಹೃದಯಿಭಿಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆಯಾದ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯ ಒಂದು ಹಕ್ಕೆ ಕಂಡೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಮದುವೆಗೆ ತನ್ನ ಒಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವಿಕೆಯ ನಿಖಿತವಾಗಿ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಕೊಡದ ಸಂಗತಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಹಂಡತಿಯಾಗಿರಲು ನಿರ್ದಾರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಆತೆ ಅವಸಿಗಾಗಿ ಉಂಟಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದಳು, ಅವನ ಬ್ರಹ್ಮಗಳನ್ನು ತೊಳೆಯುವಳು, ಅವನ ಮನೆಯನ್ನು ಜೆನಾಗಿ ಇಟ್ಟಳು. ಒಬ್ಬ ಹಂಡತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಮಾಡಿದಳು, ಆದರೆ ಆತೆ ಅವರುಗಳೂ ಯಾವುದರಿಳಿಯೂ ನಂತೋಂತರವಡಿತಿಲ್ಲ. ಆತೆಯ ಜೀವಿತವು ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿಫಲ ಹಾಗೂ ಅನಂದ ಇಲ್ಲದೇ ಗಾಣದೆತ್ತಿನ ಪ್ರಯಾಸಕರವಾದ ಕೆಲಸದಂತೆ ಇತ್ತು. ಕಾಲಾನಂಂತರದಲ್ಲ, ಆತೆಯ ಗಂಡನು ನತ್ತಿ ಹೋದನು. ಮತ್ತು ನಮಯ ದಾಣದ ನಂತರ, ಆತೆ ಹುನಃ ಬಿವಾಹವಾದಳು. ಆತೆಯ ಎರಡನೆಯ ಗಂಡನು ಮೊದಲನೆಯ ಗಂಡನಿಗಿಂತ ತದ್ವಿರುಧವಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಪ್ರೀತಿನುವವನೂ, ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವವನೂ ಮತ್ತು ಹೈರ್ಮಾಹಿಕನುವವನೂ ಅಗಿದ್ದನು. ಆತೆ ತನ್ನ ತೀಲಹೋಡ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಇವನೊಂದಿಗೂ ಇದ್ದಳು, ಆದರೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಇನ್ನುತ್ತೆ ಇತ್ತು - ಅದರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಿಖಿತವನ್ನೂ ಆತೆ ಪ್ರೀತಿಸಿದಳು. ತನ್ನ ಮೊದಲನೆಯ ಮದುವೆಯಲ್ಲ ಕರ್ತವ್ಯದ ನಿಖಿತ ಒಬ್ಬ ಒಕ್ಕಿಯ ಹಂಡತಿಯಾಗಿದ್ದಳು, ಆದರೆ ತನ್ನ ಎರಡನೆಯ ಮದುವೆಯಲ್ಲ ಆಸಂದ ತಂಜಿದವಳಾಗಿ ಆತೆ ಒಕ್ಕಿಯ ಹಂಡತಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಪ್ರೀತಿಯು ಎಂಥಾ ಇನ್ನುತ್ತೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತುರಲ್ಲಿದೆ!

ತ್ವಜ್ಞನ ನಭೆಯು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ಅಜ್ಞೀಗಳನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಂದ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಅದು ಆತನ ಅಹೇಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇದೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನೇರಪೇ ಲಷುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಪ್ರೀತಿಯ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಹಾಗೂ ಆತನ ಕೃಪೆಯ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ವಿಧೇಯ ಜೀವಿತವನ್ನು ಭಾರವಾಗಿ ತಂಡುಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. “ದೇವರ ಮೇಲಣ ಪ್ರೀತಿ ಏನಂದರೆ ಆತನ ಅಜ್ಞಿಗಳು ಭಾರವಾದವರ್ಗಳಲ್ಲ” (ಯೋಹಾನ 5:3).

ನಮಗಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನಮ್ಮು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಣ. ಆತನ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಪ್ರತೀಕಿಂದಿನ ನಮ್ಮದಿನಾನ್ಯಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಣ. ಆತನ ಕೃಪೆಯ ಪರದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಇಡುವುದು ಆತನ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ದಿನದಿನವೂ ಬದಲಾಯಿಸುವುದು, ಕೃಪೆಯ ಆತನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ನಮ್ಮನ್ನು ನಡಿಸುವುದು.

ಮುಕ್ತಾಯ

ದೇವರ ನಕ್ಷೆಯಿಂದ, ನಭಿ ಮತ್ತು ಶಿಲಾಬೆ ಎರಡೂ ಒಂದಾಗಿ ಬಂಧಿಸಲಬ್ಬಿದೆ. ಶಿಲಾಬೆಯಿಂದ ನಭಿಯು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಬ್ಬಿದೆ. ಶಿಲಾಬೆಯ ಒತ್ತಡ ಮತ್ತು ಒತ್ತಾಯಿಸಲಬ್ಬಿದೆ.

ಯೇಸು ಶಿಲಾಬೆಯ ಮೇಲೆ ಶ್ರಮೆತಾಳುತ್ತಿದ್ದಾಗಿ, ಆತನ ಕಡೆಗೆ ಕೆಳಗಿದ್ದ ತ್ರಂಬಿಲ್ಲದ ಜನರ ಗುಂಪು ಎರಡು ಅರಹಾನ್ಯದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು “ಆತನು ತನ್ನನ್ನು ಯಾಕೆ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರಾರದು?” ಮತ್ತು “ದೇವರು ಆತನನ್ನು ಯಾಕೆ ರಕ್ಷಿಸಬಾರಾರದು?” (ಮತ್ತಾಯ 27:39-43). ಜನಸಮಾಹವು ದೇವರ ನಿಯೋಗದ ಅಸ್ತಿವಾರವನ್ನೇ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇ ವೆಂದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾದಿಕೊಳ್ಳಲಾಲ್ಲ. ದೇವರು ಯೇಸುವನ್ನು ಶಿಲಾಬೆಯ ಮೇಲನ ಆತನ ಮರಣದಿಂದ ಇಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಇಲ್ಲವೇ ಯೇಸುವು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ನಭಿಯು ಜೀವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅನಾಧ್ಯಾತ್ಮಾಗುತ್ತಿತ್ತು; ಯಾಕಂದರೆ ನಭಿಯು ಶಿಲಾಬೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಹಾರಗಳ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಹೊಂದಿದ ಮತ್ತು ಅನುದಿನವೂ ತೊಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಹಾಗೂ ಶಿಲಾಬೆಯಿಂದ ಶಿಲಾಬೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಜನಲಿಂದ ರಜಿಸಲ್ಪಾಯಿತ್ತದೆ ಇದ್ದಲ್ಲದೇ, ಶಿಲಾಬೆಯಲ್ಲದೇ ನಭಿಯು ಅದರ ಅನುದಿನದ ಜೀವಿತ ದಲ್ಲ ಆಂತರಿಕ ಒತ್ತಡವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವುದು, ಯಾಕಂದರೆ ನಭಿಯು ದೇವರ ಜನಾಂಗ ವಾಗಿರಲು ಹಾಗೂ ದೇವರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ದೇವರ ಕಾರ್ಯಮಾಡಲು ಶಿಲಾಬೆಯಿಂದ ಒತ್ತಾಯಿಸಲಬ್ಬಿತ್ತದೆ.

ಸಿನು ನಭಿಯ ಹೊರಗೆ ಇದ್ದರೆ, ಅದರಲ್ಲ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅವನರಹಡು, ಯಾಕಂದರೆ ನಭಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವದರಲ್ಲ, ಸಿನು ಶಿಲಾಬೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಲಾಭಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿ. ನಭಿಯು ಕ್ರಿಸ್ತನ ರಕ್ತದಿಂದ ವಿಮೋಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮತ್ತು ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ಜನರ ದೇಹಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದದ್ದಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ.

ತ್ರಂತಯೋಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲ ದೇವರ ಉದಾರ ದಾನಗಳಿಂದ ನುತ್ತುವಲಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ನಮಗೆ ಉಸಿರಾಡಿಸಲು ಗಾಜಯನ್ನು, ನಮಗೆ ಕುಡಿಯಲು ನಿಲ್ಲಿಸು ಜೀವಿಸುವದಕ್ಕೆ ನೆಲವನ್ನು, ಆನಂದಿನಾಕ್ಕೆ ಕುಟುಂಬ ನಂಬಂದಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅಗಟಿಕ ಇತರ ಲಾಭಗಳನ್ನು ಬದಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ದೇವರ ಎಲ್ಲಾ ದಯೆಗಳನ್ನು ಹೆನ್ನಲಿಡುವುದು ಯಾಗಿ ನಾಧ್ಯಾತ್ಮಾ, ನಂಬಿಯಿಲ್ಲದೇ, ಆತನ ಕೃಪೆಯ ಅಧ್ವರೀಯ ವೃತ್ತಾಪಿಸುವಿಕೆಯು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮುಖಾಂತರ ಆತನು ನಮಗೆ ಕೊಡುವ ರಕ್ಷಣೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ದೇವರ ಅಪಿಂದ್ರಾದ್ವಾ ಕೆಂಪಣನ್ನು ಒಳಗೊಂಡರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಹಾಫಿಗಳಾಗಿ ಅದು ಅತಿದೊಡ್ಡ ಲಾಭಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ,

ಅನೇಕರು ತಮಗೆ ಆತನು ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಾಣಂಜಿಕ ಅಶಿಂವಾದಗಳಲ್ಲ ದೇವರ

ಕೃಷಾಂಗಣವಾದ ಹಸ್ತವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಅತನ ಅಂತಿಮವಾದ, ಅಹಂತೇಗೊಳಿಗಾಗದ ದಯಿಯನ್ನು ಅಂದರೆ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವದಿಲ್ಲ. ಇದು ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನರ್ತವಾಗಿದೆಯೋ? ತಿನ್ನನೆಲ್ಲ ನಂಜಕೆ (ರೋಮಾಪುರ 10:10), ಹಾಹದ ಮಾನನಾಂತರ (ಅಪ್ಲೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 11:18), ತಿನ್ನನ್ನು ದೇವರ ಕುಮಾರನಂತೆ ಅಲಕೆಯ (ರೋಮಾಪುರ 10:10), ಮತ್ತು ತಿನ್ನನೆಲ್ಲ ಬಾಹ್ಯಿಸ್ತುದ (ಗಲಾಯೈ 3:27) ಮುಖಾಂತರ, ನೀವು ತಿನ್ನನ ದೇಹವನ್ನು (1 ಕೋಲಂಥ 12:13), ಕೃಹೆಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿನಬಹುದು, ಮತ್ತು ಅತನ ನಿತ್ಯ ಜೀವವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. “ತಿನ್ನ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ನೇರುವದಕ್ಕೆ ಬಾಹ್ಯಿಸ್ತ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾದ ನಾವೆಲ್ಲರು ಅತನ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಹಾಲುಗಾರರಾಗುವದಕ್ಕೆ ಬಾಹ್ಯಿಸ್ತ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡ ವೆಂದು ನಿಮಗೆ ಶಿಖಿಸಿದ್ದೀ?” (ರೋಮಾಪುರ 6:3); “ಈತನು ನಮಗೋಡ ಸ್ಥರ ತನ್ನ ರಕ್ತವನ್ನು ನುಲಿಸಿದ್ದಲಿಂದ ನಮ್ಮ ಅಪರಾಧಗಳ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ನಮಗೆ ಇಡುಗಡೆಯಾಯಿತು. ಇದು ದೇವರ ಕೃಷಾಂಗಿಯವೇ. ಅತನು ರಹಸ್ಯವಾದ ತನ್ನ ನಂತಲ್ಪವನ್ನು ನಮಗೆ ಶಿಖಿಸಿದ್ದಿಲ್ಲ ಮಾಲಕ ಬಿಳೆತವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಆ ಕೃಹೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೇಳಬಾಗಿ ನಮಗೆ ತೋಲಿಸಿದ್ದಾನೆ” (ಎಥನ 1:7, 8) ಎಂದು ಹೊಲನ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಯೇಸುವು, ತನ್ನ ಶಿಲುಬೆಯ ಮುಖಾಂತರ, ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಾಪಣೆಗೆ ಮತ್ತು ಅತನ ದೇಹವನ್ನು ನಭೆಯನ್ನು ನೃಷ್ಟಿಸುವ ಜೀವನಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಮಂತ್ರಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಿಂನ ಅತನ ಅಮಂತ್ರಣವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಿಯೋ?

ಉಪಾಧಿಗಳು

¹Henry C. Thiessen, *Lectures in Systematic Theology* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1949), 313. ²R. A. Torrey, *What the Bible Teaches* (New York: Fleming H. Revell Co., 1898), 144.